

5. postna nedelja

Pirniče, 18. marec 2018

»Še vemo kaj je tišina?«

Dragi bratje in sestre!

Peto postno nedeljo tradicija imenuje tudi tiho nedeljo. Nedeljo, ki v sebi na prav poseben način skoncentrira sporočilo postnega časa: Postni čas je namreč tih čas. Čas, ko se odpovemo hrupnemu veseljačenju, čas, ko se bolj kot zunanjemu dogajanju posvečamo naši notranji dinamiki. Nanazadnje tudi čas, ko se pri bogoslužju odpovedujemo veselemu prepevanju slave in aleluje. Skratka: čas, ko v tišini razmišljamo o sebi, naših resničnih potrebah, naših vrednotah, čas, ko pred Bogom in samim seboj premislimo svoje življenje in obnovimo svojo odločitev, da bi v življenju iskali zares le to, kar nas v resnici dela boljše, bolj odgovorne, bolj plemenite in bolj solidarne ljudi. Postni čas je čas iskrenosti pred samim seboj. In za to, v prvi vrsti potrebujemo tihoto.

Dandanes človek tihoto težko prenaša. V tihoti srca se namreč bistrijo naše misli in prenekatera od njih zna biti zahtevna do nas. V tihoto srca človek kaj hitro spozna, da so bile njegove odločitve nemara napačne, da si je na vrh lestvice vrednot postavil napačno dobrotno, da je v svojem iskanju lastne sreče storil krivico bližnjemu. In te misli nas spodbujajo, da v življenju nekaj spremenimo. Da se morda opravičim za napačne besede ali odločitve, ki so prizadele moje bližnje; da popravim krivico, ki sem jo storil; da se začnem prizadevati za prave, zares pomembne stvari; da v svojem življenju obrnem nov list in začnem znova. A vse to je pogosto tako težko. Veliko lažje nam je pogledati proč od resnice in si, če so te misli le preveč glasne, nadeti slušalke na glavo in jih preglasiti s hrupom tega sveta. Pa najsibo to v povsem konkretnem ali v prenesenem pomenu besede. Hrup sveta nam na videz pomaga, da se nam ni potrebno soočiti z resnico. A le na videz. Resnica prej ko slej pride na površje in le upamo lahko, da takrat za prave spremembe ne bo že prepozno.

Teden med praznikom svetega Jožefa, ki ga bomo obhajali jutri in praznikom Marijinega oznanjenja, ki ga bomo obhajali v soboto, katoliška Cerkev obhaja kot teden družine. Dovolita mi, draga žena in mož, da vama predlagam, da svoj pogled odkrivanja resnice o samem sebi, o katerem sem govoril v prvem delu tega razmišljanja, v teh dneh posvetita svojemu zakonu. Ko sta pred toliko in toliko leti stopila na skupno življenjsko pot, je v vama plamtela želja po skupnem premagovanju težav, po zvesti in pogumni hoji skozi življenje z ramo ob rami. Je ta ogenj z leti letih

prenehal žareti? Se sploh še spominjata navdušenja in predanosti s katero sta takrat začinjala skupno pot? Morda je čas, da v teh dneh spet razpihata žerjavico, preden se dokončno ohladi. Pri izhodu iz cerkve bosta po maši srečala ministranta, ki vama bo, tistim, ki si to želite, izročil zgibanko "Najin zakon - Božja mojstrovina", ki vama bo pomagala, da skozi dni tedna družine, spet odkrijeta tiste prave vrednote, ki jih pomeni krščanski zakon.

Vsi drugi pa, ki še ne, ali, ne živite več v zakonu, te dni posvetite razmišljanju in molitvi za družine. Če ste še otroci, molite za svoje starše, ki se razdajajo v ljubezni do vas: naj jim ovire, ki jih srečujejo na poti ne vzamejo volje in poguma. Če ste ovdoveli, molite za družine svojih otrok in vnukov, da bi ohranile ali ponovno našle prave vrednote in mir srca. In nenazadnje: vsi skupaj molimo za naša župnijo, da bi znali biti drug drugemu v oporo in spodbudo na naših življenjskih poteh. Bolj ko bomo solidarni drug z drugim, bolje nam bo. Amen.